

ಹೃದಯ

ಅನುದಿನದ ನಡೆಯುವಿಕೆಗೆ ಅನುದಿನದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾದೆ: “ನನ್ನ ಹೃದಯವು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಲಿಯಾಗಿ ಇದೆಯೋ?” ನಮನ್ಯೆಯ ಹೃದಯವು ಹೃದಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಜಾಗ್ರಿಸುವಂಥದ್ದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಜಾಗ್ರಿಸುವಂಥದ್ದು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಜಾಗ್ರಿಸುವಂಥದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಸಿದರೆ ಜಿಕ್ಕಿಸುಗೊಂಡುತ್ತದೆ. “ಹೃದಯದ ಕಾರ್ಯವು” ತಿಳಿಂಬಿದ್ದಾಗ ಸೇಲನವಾಗಿರೆ. “ನಿನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಬಹು ಜಾಗರಣಕ್ಕೆಯಿಂದ ಕಾಷಾಡಿಕೊಂಡಿ; ಅದರೊಳಗಿಂದ ಜೀವಧಾರೆಗಳ ಹೊರಡುವವು” (ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 4:23). ಶೈತ್ಯಪ್ರಶ್ನೆ ಹೃದಯದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಹಿಗಿದ್ದರೂ, ಯಿಹಾದಿ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಶೈತ್ಯಪ್ರಶ್ನೆ ಏರಡರಿಂತ ಮೂಲ ಅಂಶವು ಹೃದಯವಾಗಿದೆ (ನೋಲಡಿಲ ಧರ್ಮೋಜ ದೇಶಕಾಂಡ 6:5; ಮತ್ತಾಯ 22:36-38). ನಿಮ್ಮ ಜಿತ್ತರು ಧನ್ಯರು; ಅವರು ದೇವರನ್ನು ನೋಲಂಡುವರು (ಮತ್ತಾಯ 5:8). ಜನರ ಹೃದಯಗಳು ಒಳ್ಳೆಯಿರುಗಳಾಗಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರುವರು (ಲೂಕ 6:45). ನೋಲನಲ್ಲಿ, ಅದರೆ ದಾಖಿಲನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು (1 ನಮುದೇಲ 13:14; ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಶೈತ್ಯಗಳ 13:22). “ಉದ್ದ ಹೃದಯ ಒಳ್ಳೆ ಮನಸ್ಸಾಗಿ. ನಿಷ್ಟಪ್ಪವಾದ ನಂಜಕೆ ಎಂಜಪುಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಶ್ರೀತಿಯೇ ದೇವವಾಕ್ಯೋಚದೇಶದ ಗುಲಿಯಾಗಿದೆ” (1 ತಿಂಗಳಿಂದ 1:5). ಹಾಹಿಗಳಾಗಿ ಹೊನ್ನ ಹೃದಯದ - ಹೃದಯದ ಬದಲಾವಣೆಯ ಅಗತ್ಯಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ (2 ಕೊಲಿಂಧ 5:17; ಯೋಹಿಬಿಯ 3:13; ಯೀಹೆಜ್ಜೇಲ 11:19; 36:26).

ಮನುಷ್ಯನು ಬಾಕ್ಯಹೋಜಿಪದ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ; ದೇವರು ಹೃದಯವನ್ನು ನೋಲಂಡುತ್ತಾನೆ (1 ನಮುದೇಲ 16:6, 7). ಹೃದಯವು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಂಕೆಂಪಿಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಹೃದಯವು ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗ ಭಿಳಿ ಎಂದಿಗೂ ತಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಲಿಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಕಾಷಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು: “ಹೃದಯವು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪಂಜಕ; ಗುಣವಾಗಿದ ದೇಗಳಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ; ಅದನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿದಾರು?” (ಯೀರಿಬಿಯ 17:9); “ದೇವಾ, ನನ್ನನ್ನು ಹರಿಣಿಸಿ ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿ; ನನ್ನನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ನನ್ನ ಆಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡು” (ಕೀರತನೆ 139:23). ಸ್ವತಾನನು ನುವಾರೆಯನ್ನು ಹೃದಯದಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ (ನೋಲಡಿಲ ಮತ್ತಾಯ 13:19ರಿಳ್ಳಿ “ಇತ್ತುವವನ ನಾಮ್ಯವನ್ನು”). ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಮಾಧಾನವು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಿಲ್ಲ ಅಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳಿದನು (ಕೊಲೀನ್ಸೆ 3:15). ದೇವರ ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಲಿಯಿವದನ್ನು ಮುಲಿಯಿವ ನಂಗತಿಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಮುಲಿಯಿಲ್ಲಡತಕ್ಕಿಂತು. ಶೈತ್ಯಿಗೆ “ಹರಿಣಿದ ಹೃದಯ ಕುದಿಯುವ” ದೈನಂದಿನ ಮಾತ್ರೆಯ ಅಗತ್ಯಕ್ತಿಯಡಿ (ನೋಲಡಿಲ ಲೂಕ 24:32).

“ಹೃದಯವು” ಇಂದು “ಒಳಗೆ” ಇದೆ. ಬಿಂಬಿಸಿ “ಹೃದಯ” ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದಾಗ್ಯ ಆಳವಾದ ನಂಜೋಳನೆಯು ಮಾಡಲಿಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ. “ತ್ರಫಂ ಶೈಂಬಿಯಲ್ಲ” ಬರೆದ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಬಂಧವಾದರೂ

ಇವುತ್ತನೆಯ ಶರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅರುಪದಿಲ್ಲ! ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅದರೆ ನಾವು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಲನುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾನಸಿಕ “ಅನುಭವಗ ಶಂಸ್ಯ” ಬಿಯನುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ “ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಲುಗುನೆಟ್ಟಂತರಾಗಲು” ಇಲ್ಲವೇ ಮಾನಸಾಂತರ ಹಡುವರಾಗಲು ಅನತ್ತಿಯಿಷ್ಟಪರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ (ಅರ್ಥಾತ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ 2:36-38). “ಹೃದಯದ” ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದೂ ಜೀವಿಸುವುದೂ ಅವನರದ್ವಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ orthodoxy (ಸಲಯಾದ ಬೋಧನೆಯ) ಮತ್ತು orthoproxy (ಸಲಯಾದ ಜೀವನದ) ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ. ಹಲಿಂದ್ದ ಬರಹಗಳು ಮತ್ತು ವಿವೇಕಬಿಲ್ಲದೇ, ನಾವು ಹೃದಯವನ್ನು ರಕ್ಷಣಾದ, ಮೂಡನಂಜಕೆ ಮತ್ತು ವಿರುಹಾರಾಧನೆಗೆ ನಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಆದುದರಿಂದ, ಹೃದಯದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡೋಣ! ಹಲಿಂದ್ದ ಬರಹಗಳಲ್ಲ ಹೃದಯವು ಕನಿಷ್ಠಪಟ್ಟ 822 ಸಲ ನಮೂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯಿಂದು ಓದಿದ್ದೇಂದೆ. ಇಷ್ಟ ಸಲ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಬಹಳವಾದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಹಲಿಂದ್ದ ಬರಹಗಳು ಹೃದಯದ ಮಾರು ತ್ರಘುಳ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತ್ರಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ: (1) ಯೋಜನೆ, (2) ಜತ್ತ ಮತ್ತು (3) ಮನೋಭಾವ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗೆ ಬಿಂದುವಾಗಿ ಹೃದಯದ ಪ್ರಭಾವವಾದ ಕಾರ್ಯವು ಮನೋಭಾವವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ: (1) ಯೋಜನೆ, 204 ಸಲ; (2) ಜತ್ತ, 195 ಸಲ; (3) ಮನೋಭಾವ, 166 ಸಲ.

ಹಿಖಾನಿನಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಹದಬಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹೃದಯವು ಯೋಜನುತ್ತದೆ, ವಿವೇಕಿಸಿನುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿತ್ತದೆ. “ಅವನು ತನ್ನ ಒಜಿನಿನ ಯೋಜನೆಯಿಂತೆಯೇ ಇದ್ವಾನೆ” (ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 23:7ಎ; KJV). ನಮ್ಮ ಅನುದಿನದ ನಡೆಯುವಿಕೆಯಲ್ಲ ಒಂದು ಗುಲಿಯ ಜ್ಞಾನದ ಹೃದಯವುಳ್ಳಪರಾಗಿರುವುದು (ಕೀರ್ತನೆ 90:12). ನಿಯಮವು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು (ಯಿರೆಬೀಯ 31:33). ಗುಣಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಿವುದು. ಹೃದಯದ ತ್ರಘುಳವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ನೋಲೊಮೋನ ನನು ಅನೇಕ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದನು; ಅವರು ಅವನ ಹೃದಯವು ಕೆಷ್ಟು ಹೊಳೆಗುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು (1 ಅರಸುಗಳ 11:1-4). ನೋಲೊಮೋನನು ದೇವಲಗಾಗಿ ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ, ಅವನು ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಇತರ ದೇವತೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದನು. ಇದು ಕೇವಲ ಶರೀರದಾಶಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ನೋಲೊಮೋನನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಳೆದೆ ಕೊಂಡನು. ಭಾಬಿಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯೇ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು! ಯಾವ ಕ ಅರಸನಾಗಿ, ನೋಲೊಮೋನನು ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಹೃದಯಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಬೇಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು (1 ಅರಸುಗಳ 3:5-10). ನೋಲೊಮೋನನು ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದೆಹೊಂಡನು.

ನತಪ್ಯಂಶವು (ನತಪ್ಯವು) ಇರುವುದು, ಆ ಮೇಲೆ ನಂಜಕೆ, ಆ ಮೇಲೆ ಭಾವನೆ ಇರುವುದು. ಭಾವನೆಯು ಭಂಗೆಯನ್ನಾಗಲೇ ನಂಜಕೆಯನ್ನಾಗಲೇ ಸಿಧಾಲನಭಾರದು. ಹಿಂದಿದ್ದರೂ, ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ತರ್ಕಾರಾಸ್ತಿಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಶಾಲವಾದದ್ದು, ಅಳ್ವಾದದ್ದು ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ನಂಜಕೆಯ ತಾರ್ಕಿಕ ತರ್ಕಾಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ತಲೆಗ ಇನ್ನು ತಲುಪುವದರಿಂದ ನೀವು ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಾಯಾನಲಾಲಿ. ನಾವು ನಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನಲ್ಲ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಕಾದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಯ್ದೇ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ತ್ರಿಗ್ರಂಥಿಗಳೇ ಸಲಯಾದ ಉತ್ತರಗಳಿಂತ ಮನೋಭಾವಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದವುಗಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಸಲಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು

ನಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ನಲಯಾಗಿ ಇಟ್ಟಕೊಳ್ಳಬೇಕು. “ನನ್ನ ಕೃದಯವು ದೇವರೇಂದಿಗೆ ನಲಯಾಗಿರುವುದೋ?” ಎಂದು ಕೆಂಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

◇◇◇◇◇◇◇

ಅಭಾಯಣದ

ಫಿಂಟಿ 4:4-13

“ಯಿಹೋವನ ಹವಂತವನ್ನು ಹತ್ತಿತಕ್ಕಬಿನು ಯಾರು? ಅತನ ಹಲಿಳುದ್ದ ನ್ನಾನದಳಿ ಸಿಲ್ಲಿಪದಕ್ಕೆ ಎಂಥಿಂದು ಯೋಂಗ್ರಾನು? ಯಾವನು ಅಯೋಂಗ್ರ ಕಾಯಂಗಳಳಿ ಮನಸ್ಸಿದದೆ ಮೋಹಂತಮಾಂ ಮಾಡದೆ ಖಂಡಹಂಪೂರ್ವ ಸಿಂಗಲಮನಸ್ಸು ಉಳಿತ್ತಾಗಿದ್ದಾನೀಸೆ ಅಂಸೇ ಯಿಹೋವರಿಂದ ಉಳಿಂಷ್ಟು ಹೊಂದುವನು” (ಕೈರೆನೆ 24:3, 4).

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದೃಢವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ, ಬಂಧನವಿಲ್ಲದ ನಿರ್ಲಂಕ್ಷೆಯನ್ನೂ, ನಾಯಾದ ಶ್ರೀತೆಯನ್ನೂ ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ದೇವರೇಂದಿಗೆ ನಮ್ಮುದ್ದಾವಾದ, ಶ್ರೀರಂಗನೆಯಂದ ತುಂಜದ ನಂಬಂಧಕ್ಕಾಗಿ ಹಸಿರೆಯಾಳುಪರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಿಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದವರು “ಬಲದಾದ್ವರ ಮೇಲೆ ಓಡಿತ್ತೇವೆ.” ಅನುದಿನಷ್ಟು! ಜೀವಿತವು ಅನುದಿನವೂ ಸಿಕ್ಕತ್ತದ್ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅನುದಿನವು ನರಜವಾದದ್ವಾಗಿದೆ ... ಅನುದಿನವು ಕಲಣ ವಾದದ್ವಾಗಿದೆ! ನಮಗೆ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೊಂದರೆ ತೊಡುವಂಥದ್ದು ಯಾವುದು? “ಕಸ್ತಾದಿಯಾಲುವ ಮನುಷ್ಯನು” ಅನುದಿನಷ್ಟು! ತಕ್ಷಣದ ನಾಶನದಳಿ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ನಾವು ಕರ್ತೀದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು; ನಾವು ಅನುದಿನ ಅದನ್ನು ಕರ್ತೀದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆರೋಂಗ್ರವು ಅತೀ ಬೆಲೆಯ, ಅನ್ನತ ಮಣ್ಣದ ಮಾತ್ರೆಗಳಿಂದ ಬರುವದಿಲ್ಲ; ಆರೋಂಗ್ರವು ನಲಯಾಗಿ ತಿನ್ನಿಸುವದಲಂದ, ನಲಯಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸುವದಲಂದ, ನಲಯಾಗಿ ವಾಯಾಮ ಮಾಡುವದಲಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ... ಅನುದಿನವು! ಆತ್ಮಿಕತೆಯ ದಿನಸಿಕ್ಕದ ಕೆಲನಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ, ಅನುದಿನದ ಜೀವನದಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಸ್ವಭಾವವೇ ಶಿಸ್ತುಕ್ರಮ ವಾಗಿದೆ. ಶಿಸ್ತುಕ್ರಮವು ಅನುದಿನದ್ವಾಗಿದೆ. ಆಹಾರ ಹಂಡಿತಿಗಳು ಜಿಧ್ಯ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ; ಅದರೆ ನಾವು ಆಹಾರ ಹಂಡಿತಿಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಜೊತೆಗಾರರಾಗಿ, ತಂದೆತಾಯಿಗ ಜಾಗಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಕೆಲನದವರಾಗಿ ನಾವು ನೋಡುಹೋಗುವದಿಲ್ಲ; ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಂತೆ ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ನಬಿಂತದ ದಾಲಿಗಳಾಗಲೇ, ಶ್ರೀಷ್ಟ ಹೋರಾಟಗಳಾಗಲೇ, ಮಾಂತ್ರಿಕ ಜಮುತ್ತಾರ್ಥಗಳಾಗಲ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಬೆಳವಟಿಗೆಯ ಅನುದಿನದ್ವಾಗಿರುವುದು. ನುಳ್ಳ ಆತ್ಮಿಕತೆಗೆ ಬೆಳವಟಿಗೆಯ ದೇವಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುವದಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಳಿ ನಾವು ದೊಡ್ಡಪರಾಗಿದ್ದೇವೆ; ನಿಸಿನುವದರಳು ಜಿಕ್ಕಪರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಹನೆಯ ಅನುದಿನದ್ವಾಗಿದೆ. ಜೀವನವು “ಯಿಸ್ತಿ ಕರೆ”ಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ; “ಅನಂತರ ನಾವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನುಲಿಂದ” ಜೀವಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಈ “ಮೊದಲುಗಳನ್ನು” ಗಮನಿಸಿಲ:

ದೇವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕೃದಯದಲ್ಲ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ ತೊಡಿಲಿ.

ದೇವರಿಗೆ ಶ್ರವಿಯಾಂದ ತೆಮ್ಮಾನ ನದಳ್ಲ ಪ್ರಥಮ ವಿಜಾರಿಕೊಡಿಲಿ.

ದೇವರಿಗೆ ದಿನದ ಮೊದಲನೆಯ ಅನನ್ನ ತೊಡಿಲಿ.

ದೇವರಿಗೆ ವಾರದ ಹೊದಲನೆಯ ದಿನವನ್ನು ಕೊಡಿಲ.

ದೇವರಿಗೆ ಸಿಮ್ಮೆ ನಂಬಿಕೆ ಹೊದಲನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಿಲ.

ಅನುದಿನವೂ ಯೀಂನುವು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಥಿರವಾದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿಧೀಯಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಫಲಭರತ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಮನೋಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಪರಿಶುದ್ಧ ಮನೋಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಪರಿಶುದ್ಧ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಅನುದಿನವೂ ... ಬೈಬಲ್ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ, ಷಾಧ್ಯಾನದಿಂದ, ಉಪವಾಸದಿಂದ, ವಿಕಾಂತರೆಯಿಂದ, ಸರಣತೆಯಿಂದ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ, ಆಜರಣೆಯಿಂದ, ಅಲಕೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ! ದೇವರು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಜೀವಿತವು ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥಮಾಡದ ಲಾತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಜೀವಿ ನಡೆತ್ತದ್ದು! ನಮಗಾಗಿ ಯಾರೂ ನಡೆಯಲಾರರು. ನಮ್ಮಿಂದೆ ನಾವೇ ನಡೆಯ ಬೇಕು. ದೇವರೇಂದರಿನ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹೈಯಕ್ಕಿಂತ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕ್ಕಾದ್ದು.

ಬೈಬಲ್

ಅನುದಿನದ ಬೈಬಲ್ ಅಧ್ಯಯನವು ಕಡ್ಡಾಯದ್ವಾಗಿದೆ. ದೇವರು ದೇವರಾಗಿದ್ದರೆ (ಮತ್ತು ಅತನು ಆಗಿದ್ದಾನೆ) ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದರೆ (ಮತ್ತು ಅವನು ಆಗಿದ್ದಾನೆ), ಆಗ ದೇವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಮನುಷ್ಯನು ಆಲನಬೇಕು. ನಮಗೆ ಪ್ರತಿಂದಿನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ, ಉಹಾಕಾಫೋಹನೆಗಳಲ್ಲ. ನಾವು ದೇವರೇಂದರಿನ ಮಾತಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ, ದೇವರು ನಂಬಿತ್ವಾದಿಗೆ ಮಾತಾಡುವುದು ಎಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದದ್ವಾಗಿದೆ. ಬೈಬಲು ತೇಲೆಹಿನಲ್ಲಿಟ್ಟ (ದೇವರು - ಉನುಲಿದ) ನಿಸ್ತಿತವಾದ, ಅಧಿಕಾರಯುಕ್ತವಾದ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ. “ಇದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ”; “ಕರ್ತನು ಹೀಗನ್ನುತ್ತಾನೆ”; “ಕರ್ತನಿಂದ ಯಾವ ಮಾತಾದರೂ ಇರುವುದೋ?” ದೇವರು ಹೆಚ್ಚಿನಂಥದ್ದು, ದೇವರು ಯೋಜನೆಯಂಥದ್ದು ಮಾತ್ರವೇ ತಯಾರಾಜನವ್ಯಾಪ್ತಾದ್ವಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ತ್ವರ್ತಿಯು ಇದೇ ಆಗಿಯತ್ತು: “ಬೈಬಲು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದರೋ?” ಅಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿಂದಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಅಧಿಕೃತವೆಯೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ಭಾಷಾಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ನಿತ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟವೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೀಗಿದ್ದರೆ, ಆಧಿನಿಕ ನಾಸ್ತಿಕವಾದಿಗಳ ಪರಿಪೂರ್ವ ಸರ್ಕಾರ ಇರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಲಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಗತ್ತು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೇ, ಬೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲದೇ, ಇಲ್ಲದೇ ಅಂತಿಮವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇರದೇ ಇರುವುದು. ನಿತ್ಯ ಹೌಲ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲವೇ ಪರಿಣಾಮವಾಗಲೇ ಯಾವುದೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಬೈಬಲು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಅದು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಶಿವಾದದವನ್ನು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಕೆಯನ್ನು ದಯಹಾಣುವುದು. ಒಂದು ಬೈಬಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬಾಗ ನಮ್ಮ ಕೈಗಳೂ ಹೃದಯಗಳೂ ನಡುಗಬೇಕು (ಯಿಶಾಯ 66:1, 2). ಬೈಬಲು ಬೈಬಲಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಆತನ ವಾಕ್ಯದಿಂತ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕ್ಕಾದ್ದು. ನಮ್ಮ ಅನುದಿನದ ನಡೆಯಿಂದಿಗೆ ಬೈಬಲು ಅಂತಿಮ ಅತಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರವಾಗಿರುವುದು. ನಾವು ವಾಕ್ಯದ ಸೇವಕರಾಗಿರ ಬೇಕು, ವಾಕ್ಯದ ಯಜಮಾನರಾಗಿರಬಾರದು. ನಾವು “ಬೈಬಲನ್ನು ಪ್ರೀತಿನುವರು” ಆಗಿರ ಬೇಕು. ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಲ ಇಲ್ಲವೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರಿಂದ - ಬೈಬಲು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಾಗಿಯತ್ತು.

ಅನುದಿನದ ಬೈಬಲ್ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಾವು ಯಾರೆ ನಿಲಂಜೀನುತ್ತೇವೆ? ಬಹುಶ ಇದು ಕೈಸ್ತ ಜೀವಿತ ನಡೆಯುವದರಲ್ಲ ತ್ಯಾಗಿನುವಲ್ಲ ನಮ್ಮೆ ಅತೀ ದೊಡ್ಡ ಸೋಲಾ ಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೈಬಲು “ಯಾರೂ ಓದಿರಿದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿ ತ್ರಿಮುಖವಾದ ಪುನ್ತರೆ” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದೆ. ಹತ್ತಿರಲ್ಲ ಒಂಭತ್ತರಷ್ಟು ಅಮೇರಿಕನ್ ಸುಖಂಬಗಳು ಬೈಬಲನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಹಿಂದಿರೂ ಅಮೇರಿಕಾವು “ಬೈಬಿಲನ ಅನಙ್ತರತೆ”ಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮೆ ಜೀವಿತಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡಂತೆ ತಡೆಯುವದಲಂದ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಕಾರಣಗಳಾಗಿ ನಾವು ಬೈಬಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಬೈಬಲು ನಭೇಯ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕೊಡುಬಹುದಾದ ಕೇವಲ ದೃಶ್ಯವಾದ ನಂಗತಿಯಾಗಿದೆ (2 ತಿಂಡಿ 3:16). “ಭೂಬಿಯ ಕ್ಷಾಮಾದಂತೆ” ಅಮೇರಿಕನ್ ಬೈಬಿಲನ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸುಲಭ ಮಾತನಾಡಿದನು (ಅವೇನಿನ 8:11). ದೇವರ ಜಂತು “ಜ್ಞಾನದ ಕೇರರೆಯ ಸಿಬಿತ್ತು” ನಾಶಹಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು (ಹೋರೇಯ 4:6). ಅತ್ಯಿಕರಿತೆಯ “ಒಳಗೆ” ಇರುವಾಗ, ಇಂದು ಅಳವಾದ ಬೈಬಲ್ ಅಧ್ಯಯನವು “ಹೊರಗೆ” ಇರುತ್ತದೆ. ನಾವು ತ್ಯಾಗಿ ನಬಿಲುದ ಅತ್ಯಿಕ ಅಹಾರಿದಿಂದ ಉಣಿನಲ್ಲಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದೇವರ ಮುಂದೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗಿ ಜಂತು ಮುಂದೆ “ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಸಲಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಯಹಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ನಲ ನಮಗೆ ಬಾಕ್ಯ ಲೀತಿಯ ಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾಶನಕೆಯಲ್ಲ ಅನತ್ಯಿಯಿಷ್ಟ ದೈವಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿರುವರುದು. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲ ದೇವರ ಭಯವು ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಕೈಸ್ತರು “ಒಂದು ಪುನ್ತರೆ” ಜನರಾಗಿರುವರು. ನಾವು ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಜಿಸಿಸಿರುವೆವು; ನಾವು ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಬೆಳೆಯುವೆವು. ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಬೈಬಿಲನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಜಟ್ಟಿ ಅತ್ಯಿಕ ಅಳವು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಅನುದಿನದ ನಡೆಯಿಬಿಕೆಯ “ವಾಕ್ಯ - ಕೇಂದ್ರಿಕಲನಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು” ಅಗಿದೆ.

ತೀಸ್ತನಲ್ಲ ಜಿಕ್ಕಪರಿಗೆ ಹಾಲನ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ (ಅಭಿಯ 5:12-14; 1 ಕೋಲಂಥ 3:1-3; 1 ಪೇಟ್ 2:1-3). ದೇವರು ಸೇವಿಸಿದ ಅಹಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅತ್ಯಕ್ಷಾಗಿ ಬೈಬಲು ಬದಗಿನುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬೈಬಲು ಕೊಡುತ್ತಡಳಿಲ್ಲ ಅದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಮತ್ತು ವೃದ್ಧಿಸೋಜನಲು ತೊಡಲ್ಪಟ್ಟತ್ತು. ಹವಾಮಾನ ಮುನ್ನಾಜಿಯಂತೆ ಬೈಬಲನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಿಲ! ದೈಯತ್ತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ವಿಜಾರವನ್ನು ನಾವು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಆದಾಗ್ಯ ನಿಜವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಸೋಜಿನದೂ, ಅತೀ ಬೆಲೆಯಿಷ್ಟದ್ದೂ ಅಗಿರುವದಲಂದ ಅದನ್ನು ನಾಧಿನುವಲ್ಲ ನೋಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ನನ್ನ ಅನುದಿನದ ನಡೆಯ ಅಲ್ಪತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನಾಜಿಕೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಬೈಬಲನ್ನು ತೆರೆಯುವಾಗ, ನಾನು ಎಷ್ಟು ನ್ನಲ್ಲವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದನೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಅಡು ಭಯಹಡಿಸುತ್ತೇನೆ! ಪುನ್ತರವು ಮಾತ್ರವೇ ಅತ್ಯಿಕ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹೂಡಾವಣೆಯನ್ನು ತೊಡುಬಳ್ಳಿ, ನಾನು ಆಶಿಂದೆದಿನಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೇನೆ. ತೊಣಿಉಸಿದ ಬೈಬಲು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಪುನ್ತರವಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಬೆಳೆಯವರಂತೆ, ನಾವು ಹಾಆಸಿದ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಅಹಾರದ ಪರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಹಾಲು ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರವಾದ ಅಹಾರವಾಗಿದೆ, ಅದರೆ ಅದು ಜನರನ್ನು ಬೆಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾರದು. “ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವದಲಂದ” ನಾವು “ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಅಹಾರ ತಿಸ್ತುವವರಿಗೆ” ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ. ನಾವು “ಅಙ್ಗರದಿಂದ” “ಅತ್ಯಂತರವರಿಗೆ” ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಬೆಳೆಯದರ ಮತ್ತು ಕಡುಕಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಜಿನ್ನತೆ ಮಾಡುವದನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕಾಳ್ಜಿತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇರುವ ಬೈಬಲ್ ಎಲ್ಲವೂ ಅವನು

జిఎబినువంథద్వాగిదే. అదలంద జిఎబినువ మత్తు అదరోందిగే నాయువ శుస్తుకపు బ్యెబల్ ఆగిరుత్తదే. తిన్నువదత్కే ఆక్కెక్కే లుబలడినువంతే అనుదిన నమయవన్ను తేగేదుకేణ్ణలి.

ఖిన్నారక్కగి బ్యెబలన్ను ఓదిల, ఆళక్కగి అదన్న అధ్యయన మాడిల. తునంగేలాజిటచాగిరాలక్కగి, ఒబ్బును సిత్యాగిరువ నంగతిగెళన్న బేంది నటకష్ట. జనరు బ్యెబలన్ను లుహయోగిసిదంతే ఇతర ఎల్లా శుస్తుకంగెళన్న లుహయోగిసిదరే, అపరు ఎందూ ఏనన్ను తిఱదుకేళ్లువదిల్ల, బ్యెబలనేలాందిగే శ్రూరంజిసిల ... బ్యెబలనేలాందిగే లుఱదుకేళ్లు ... బ్యెబలనేలాందిగే అంటకేళ్లలి. తుతియోందు ధమ్మచెన్ను హరిశ్చిసువ మంల త్రశ్శేగటు అదర అధికారశ్కే అదర అస్తిత్వారశ్కే మత్తు అదర ఇతికానశ్కే నంబంధిసియ్యుటపే.

“ఆ గ్రంథగటు కీస్త యేనుచినిల్లరువ నంజకేయ మంలక రక్షణే కేందినువ జ్ఞానపన్ను కేడువదత్కే శక్తచాగిపే. ద్వేవ తేలితచాద తుతియోందు శాస్త్రపు లుహదేళక్కు ఖండనేగూ తిద్దుహాణగూ సిఎపి శిక్షేగు లుహయుక్తచాగిదే. అదలంద దేవర మనుష్యును తుచ్ఛిణనాగి నకల నత్కాయుచ్చే నస్త్రేధ్ననాగువను” (2 తిమోథీ 3:15-17).

బ్యెబల్ నమగే (1) హేగే రక్షినల్పుడబేకు, (2) హేగే బేళెయబేకు, మత్తు (3) హేగే లుహయుక్తాగబేకేందు బేందినుత్తదేందు హోలను హేళదను. బ్యెబలు వ్యాపకాలికచాదద్వాగిదే. ప్రతిదినపూర్వ ఇష్టత్తేయ అధ్యాయిగజన్ను ఓదుపుదు నన్ను రథథియాగిదే. ఇదు కళే ఒడంబడికేయన్ను మంలు నల మత్తు హోన ఒడంబడికేయన్ను బదు ఇల్లచే ఆరు నల పణదల్ల ఓది ముగినాపశ్కే నాధ్య మాడుత్తదే. “కండన జిత్తుద బిషయచాద తిథువతికేయింద తుంజకేండు ఆతనిగ యోఎగ్గరాగి నడేదు ఎల్లా బిధదల్ల ఆతనన్ను సంతోషపడినువప రాగిరబేకేంటలూ సిఎపు నకల నత్కాయుచెంబ ఫలవన్ను కేడుత్కా దేవజ్ఞానదింద అభిష్టుద్వియాగుత్తిర బేకు ...” (కొలౌంస్ 1:10).

శ్రూఢానే

హిన్దినపూర్,
త్రియ కండనే, మంలు నంగతిగెళగాగి సిన్నున్న శ్రూఢినుపేను:
సిన్నున్న స్ఫృష్టచాగి నోఉలు,
హెచ్చు త్రిపెయింద సిన్నున్న త్రిపెనలు,
హెచ్చు సికపచాగి సిన్నున్న కింబాఅసలు,
దినదినపూర్. ఆమెనో!

శ్రూఢానే మేలాన నన్ను కిందిన అధ్యయనద శ్రూరంభద హేళకేయ, “నాను శ్రూఢానేయిల్ల నంబువదిల్ల ... నాను దేవరల్ల నంబుత్తేనే: ఆదుదలంద, నాను శ్రూఢినుత్తేనే” ఎందు హేళుత్తదే. ఇదు మంత బిధ్యేయన్ను మాథనంజకేయన్ను మత్తు అహాధంగోళసువదన్ను తేగేదు హాకుత్తదే. అనుదిన బ్యెబలన్ను ఓదుపుదు

ಮತ್ತು ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಕೈಸ್ತ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾದವರ್ಗಾಗಿವೆ. ಅವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಮುಖ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಹಲಹಲಿಸುತ್ತವೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ನಲಿಯಾಗಿರುವಾಗ, ತ್ವರಿಯೋಂದೂ ಸಲಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ನಹಾಯ ಹಿನತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ನವಶತ್ತನಾದ ದೇವರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಆಸಕ್ತಿಯಿಷ್ಟ ಕರಗಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಭೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ “ಹೊನ ವಿಜಾರಗಳ” ಅಗತ್ಯತೆ ನಮಗಿರುವದಿಲ್ಲ; ನಮಗೆ ದೇವರು ಮತ್ತು ಅತನ ಜಿತ್ತ ಬೇಕು. ಶ್ರಾಧೆನೆಯಲ್ಲದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಅತೀ ದೊಡ್ಡ ಹಾಹವಾಗಿದೆ. ತ್ವರಿಯೋಂದರಂತೆ, ನಾವು ಶ್ರಾಧೆನುವುದಲಿಂದ ಶ್ರಾಧೆನುವದನ್ನು ಕಾಪುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ವಾಕ್ಯಾತ್ಯಯದ ಜ್ಯೋಧಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವಜಲಿನುವದಕ್ಕೆ ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಎಂದೂ ಉಹಯೋಗಿಸಲ್ಪಡಬಾರದು. ನಿಮಗೆ ನಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕೈಲತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಚೇಣಕಾಲಗಳ ಮೇಲೆ ಜಾಸಿಲಿ.

ನನ್ನ ತನ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯುವಲ್ಲ, ನಾನು ಮಾರು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಷ್ಟ ನರಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡೆನು:

ನಾನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡ ಬಲ್ಲಿನು.

ನಾನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಬಲ್ಲಿನು.

ಸಿನಗಾಗಿ ನಾನು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಅಡಿದೊಡ್ಡ ನಂಗತಿಯು ಸಿನಗಾಗಿ ಶ್ರಾಧೆನುವುದು.

ದೇವರು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸುತ್ತಿರುವನು! ಅಂಥ ಜ್ಞಾನವು ನನಗಾಗಿ ಬಹಳ ಆಳ್ಳಿಯುತ್ತರವಾದದ್ವಾಗಿರುವುದು. ನಾವು ಯಾಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಾಧೆನಬಾರದು?

ಎರಡು ನಂಗತಿಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ “ಒಳಗೆ” ಇರುವವು: (1) ದೇವದೂತರು ಮತ್ತು (2) ಶ್ರಾಧೆನೆ. ಅವುಗಳ ಮನಬಿಯು ಮರುಭುಗೋಜನುವಿಕೆಯೂ, ಕುತೂಹಲ ಭರತತೆಯೂ ಮಾಡನಂಜಕೆಯೂ ಆಗಿರುವುದು ದುಃಖಕರವಾದದ್ವಾಗಿದೆ. ನಭೀಯ ಇಂದು ಶ್ರಾಧೆನುವದನ್ನು ಜಟ್ಟು ತ್ವರಿಯೋಂದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೌದು. ನಾವು “ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ದಿನದ್ದ” ಅಜರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬುಧವಾರ ರಾತ್ರಿಯ ಶಾರಾಧನೆಯು “ಶ್ರಾಧೆನಾ ತಜಾಪದ ರಾತ್ರಿ” ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ “ದೊಡ್ಡ ಭಾನುವಾರಗಳು” ಹಾದರೆನೆಯ ಮೇಲೆ ನಾಹಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ. ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಜನರ ಗುಂಪನ್ನು ಯೀನುವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿರುವಾಗ ಅದು ದುಃಖಕರವಾದದ್ವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ನಿನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಿಯೋ? ನಿನ್ನ ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ನಿನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುವುದೋ? ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ನಿನು ಎಂದಾದರೂ ಶ್ರಾಧೆಸೀರುವಿಯೋ? ದೇವರು ಇಂದು ಇರುವಂತೆ ಅತನು ನಾತಿ ಇನ್ನುವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಮಗಾಗಿ ಅತನ ಸ್ತೀತಿಯು ಒಂದೇಯಾಗಿ ಉಜಯಿಸುವುದು. ತ್ವರಿಯೋಬ್ಬ ಕೈಸ್ತನ ಶ್ರಾಧೆನೆಯನ್ನು ದೇವರು ಕೇಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವನು. ನಮಸ್ಕಾರ ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಡಿರುವ ಶ್ರಾಧೆನೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ; ನಮಸ್ಕಾರ ಶ್ರಾಧೆನೆಯಾಗಿರುವುದು. “ನೀವು ಬೆಂಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವದಲಿಂದ ನಿಮಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ” (ಯಾಕೆಂಬ 4:2ಇ). ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಇಂಷ್ಟ್ರುಷ್ಟ್ ಪನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಧ್ಯಾನ

ನಮ್ಮ ಜಗತ್ತು ಜನರ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲ, ನಹ್ಯಾಶದಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವನರದಲ್ಲ ಆನತ್ತಿಯು ಭ್ರಾದ್ಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹೇಜ್ಜಾದ “ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲ” ತೊಡಗಿದ್ದೇವೆ. ಅಗಾಧವಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮತೆಯ “ಒಡುವಿಕೆಯ” ಮೇಲೆ ಸಿಫ್ಝಿಯವಾಗಿ ಲುತ್ಪಾದಿಸಲ್ಪಡಲಾರದು. ಧ್ಯಾನವು ನಭೈಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಲಿಕ್ಕಿನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ಧ್ಯಾನವು - ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಗುಳ್ಳಿಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ತೇಲೇಚಿನುವದರಲ್ಲ ಹೊನ ನಾಥನದಂತೆ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮೇಲಾಧಿಕಾಲಿಗಳು ಪ್ರಜಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದ್ವಾರ್ಯಾಮಾಪು ದೇಹಕ್ಕಿಂದಂತೆ, ಧ್ಯಾನವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಿಗಿದ್ದರೂ ಈ ಲೀತಿಯ ಧ್ಯಾನವು ಮನಸ್ಸಿಗೂ ದೇಹಕ್ಕೂ ವಿಶ್ಲಾಂತಿ ಕೂಡುವಂಥದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅತ್ಯಕ್ಷಾಗಿ ಗುಣಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ಶೂವರ್ವದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರೀಯೋಗದಿಂದ ಕಷ್ಟಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಶೂವರ್ವದ ಧ್ಯಾನವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಲಿದುಮಾಡುವ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿದೆ. ಕೈನ್ತ ಧ್ಯಾನವು ಉಂಜನುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಲಿದಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಶೂವರ್ವದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಯೋಗವು ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಬೀಳಣಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಸುತ್ತದೆ. ಕೈನ್ತ ವಿಶ್ಲಾಂತವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳ್ಳಬಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಸುತ್ತದೆ. ಧ್ಯಾನವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಾ ವಾಗಿ ಬೀಳಾರುವವರೆಗೆ, ಬೇಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದೂ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೂ ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ನಮಾನವಾದದ್ದು “ಜಿಂತನೆ”ಯಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮದ ಜನರೆಗೆ ಇದನ್ನು “ಆಕಳ ಮೋ ವಸ್ತು ನುಲನುಪ್ರಾದು” ಎಂದು ವಿವರಿಸಬಹುದು. ನಂಜೋಽಧನೆಯ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವು ಅದರ ಮೇಲೆ “ನುಲನುತ್ತದೆ.” ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೂ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಧ್ಯಾನವು ನಾಥನವಾಗಿದೆ, ಅಂತರ್ವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಧ್ಯಾನವು ತಾನೇ ತಪಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಲಾಭವು ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲ, ಅಡಕದಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ನಿಯಮದ ಮೇಲೆ ದಾಖಿಲನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದನು (ತೀರ್ಥನೇ 1:2; 119:97). ಧ್ಯಾನವು ದೇವರ ಮತ್ತು ಆತನ ವಾಕ್ಯದ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕು.

ಧ್ಯಾನವು ಮೇಲಂದ ಮೇಲನ ಬೈಬಿಲನ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಯೋನುವು ಶೂವರ್ವದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಯೋಗಿಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆತನ ಧ್ಯಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹೇತು, ಯಾಕೇಳಬ ಮತ್ತು ಯೋಹಾನಾನರು ಅದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿನಿಲ್ಲ. “ಈ ಕಾಯ್ಗಳನ್ನು ನಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲ ಆನಕ್ಕನಾಗಿಯ” (ಇತ್ಯಾಥಿ 4:15); “ಕಡೆ ಮಾತೇನಂದರೆ, ನಹೋದರರೇ, ಯಾವಾವದು ನತ್ಯವೂ ಮಾನ್ಯವೂ ನಾಯಿಪೂ ಶುದ್ಧವೂ ಪ್ರೀತಿಕರಪೂ ಮನೋಹರಪೂ ಆಗಿದೆಯೋ ... ಅವೆಲ್ಲಪುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಿ” (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 4:8).

ದೇವರ ನಸ್ಸಿದಿಯಲ್ಲ ವಿಶ್ಲಾಂತಿ ಹಡೆಯಲಿ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಂಜೋಽಧನಿಲ. ಯೋಜಿಸಿಲ. ಆಳವಾಗಿ ಅಗಿಯಲ. ತುರ್ತು ಮಾಡುವವಲಿಗೆ ದೇವರು ತನ್ನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವನು (ಯೋಹಾನ 7:17). ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವದಲಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವದನ್ನು ನಿಂತು ಕಲಾತೆಕಳ್ಳಬಿಲ. ಕರ್ತನ ಭಯವು ಒಂದು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ನಂಗತಿಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾಂಡಿತ್ಯಾದ ನಡತೆಯು ಜೀವನಾವಧಿ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡು.

ಬಿಂದು, ನಂಜೋಽಧನೆ ನಡೆಯಲಿ.

ଓପ୍ପେଟି

¹Richard of Chichester, “Day by Day,” *The Hymnal of the Protestant Episcopal Church in the United States of America* (New York: The Church Pension Fund, 1940).

© 2009 Truth for Today